

Jumalan kaupunki

Ikuinen Jumala on valinnut Jerusalemin (Luku Kolme)

- Gerald Flurry
- [28.8.2024](#)

Jatkoa: [Jerusalem kukistuu ja nousee jälleen](#)

Useimmat ihmiset olettavat, että Raamatun varhaisin historia löytyy 1. Mooseksen kirjasta, mutta Raamatun toiset kirjat paljastavat osan huomattavaa muinaishistoriaa, joka tapahtui *ennen* Raamatun ensimmäistä jaetta.

Varhaisin Raamattuun kirjattu historia kuuluu: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala" (Joh. 1:1). Se kuvaa aikaa ennen maailmankaikkeutta ennen mitään muuta olemassa olevaa; kun olemassa oli vain Jumala ja Sana.

Tässä on selvästi kyse kahdesta olennot. Herbert W. Armstrong tekee mestariteoksessaan *Ikuisten aikojen salaisuus* selväksi, että nämä kaksi olivat yksi Jumala – aivan kuten yksi perhe. Kumpikin oli *Jumala* samassa mielessä kuin kaksi perheen jäsentä voi kumpikin olla Virtanen.

TB_FI

Tämä yksi jae esittää kertomuksen menneestä ikuisuudesta. Oli "aika", jona ei ollut vielä luotu mitään – ei yhtäkään enkeliä. Jumala ja Sana elivät yhdessä ikuisesti ykseydessä ja rakkaudessa.

Raamattu paljastaa, että sen jälkeen Jumala loi lukemattomia miljoonia enkeleitä, joita varten hän omasi suurenmoisen suunnitelman.

Luciferin päämaja

Kun Jumala loi enkelit, hän opetti enkeleille lakinsa ja hallintonsa. Jumala opetti enkeleille kunnianhimoisen tavoitteensa liittää heidät mahtavaan luomissuunnitelmaansa.

Jumala loi enkeleille eriaisteisia kykyjä ja arvoasemia, ja organisoi heidät järjestäytyneeksi, toimivaksi hallitukseksi. Raamattu paljastaa, että kolme korkeimman aseman olevat arkkienkelit olivat Miikael, Gabriel ja Lucifer, joille Jumala antoi erityiskoulutuksen hallituksensa ja lakiansa toimeenpanossa.

Jumala kertoo Luciferin olevan nimenomaisesti "kerubi, laajalti (voideltu) suojaavainen, ja minä asetin sinut" (Hes. 28:14). Raamattu kuvaa Jumalan valtaistuimen maanpäällistä *symbolia* – liitonarkkia, jonka päällä on armoistuin – jonka yllä on kaksi

peittävää kerubia (2. Moos. 25:17–20; 1. Kun. 6:23–28; 8:6–7). Kuvauksesta paljastuu Luciferin ylevä asema: *suojaava kerubi* Jumalan valtaistuimella! Jumala kertoo lisäksi Luciferista: "Sinä olit Jumalan pyhällä vuorella ja käyskentelit säihkyväin kivien keskellä" (Hes. 28:14, Biblia 1776). Ylevä asema! Lucifer oppi toimeensa, kuinka Jumala ajatteli, ja seurasi, kuinka Jumala toimi. Jumala koulutti Luciferin ylen merkityksellistä tehtävää varten.

Jumala asetti nämä kolme arkkienkeliä auktoriteettiasemaan. Raamattu antaa ymmärtää, että kukin hallitsi *kolmasosaa* enkeleistä.

Jumala loi jonkin ajan *kuluttua* enkelit luotuaan aineellisen maailmankaikkeuden, mukaan lukien Maa-planeetan. Kun enkelit todistivat tämän vaikuttavan luomisteon, he "riemuiten karkeloivat" ja "huusivat ääneen iloaan" (Job 38:7 1992). Miksi tapahtuma oli niin voimallisen ilon täyttämä? Enkelit vaikuttivat takuulla luomistyöstä – mutta vaikuttivat varmasti vielä enemmän Jumalan tarjoamasta tilaisuudesta saada *hallita*, Maa-planeetasta alkaen. Jumalan tarkoitus oli, että enkelit auttaisivat häntä kaunistamaan koko maailmankaikkeuden. Enkelit olivat tuolloin äärimmäisen onnellisia, koska noudattivat Jumalan hallitsemista Jumalan lakia.

Maapallo oli alkulaukaus. Jumala, kaiken luonut hallitsija, asetti Luciferin kauniin Maan kuninkaaksi toimeenpanemaan Jumalan hallintoa. Luciferin oli täytynyt toimia niin erinomaisesti Jumalan valtaistuimella, että Jumala päätti asettaa Luciferin maapallon johtajaksi kolmasosa enkeleistä apunaan. Lucifer-nimi merkitsee "valontuoja". Lucifer omasi runsaasti Jumalan valoa, jonka saattaa maapallolle. Jos Lucifer olisi onnistunut työtehtävässään maapallolla, hän olisi saanut epäilemättä tilaisuuden täyttää koko maailmankaikkeuden valolla ja jumalallisella kauneudella!

Missä Luciferin päämaja sijaitsi maapallolla? Hesekiel paljastaa paikan: "Eedenissä, Jumalan puutarhassa.." (Hes. 28:13). Luciferin maanpäällinen päämaja sijaitsi paikalla, johon Jumala asetti myöhemmin Aadamin ja Eevan.

Päämaja oli todennäköisesti myös sama paikka, johon Jumala, Melkisedekin muodossa, perusti myöhemmin Jerusalemin kaupungin.

Nämä jakeet viittaavat vahvasti siihen, että Jumalan suunnitelma on keskittynyt *AINA* tähän erityiseen paikkaan – jopa jo enkelisuunnitelman aikaan, ehkä jo miljoonia vuosia ennen ihmisen luomista!

On erittäin todennäköistä, että Jumalan mielessä on *ollut aina* istuttaa valtaistuimensa maapallolle sekä luoda *Jerusalemiin* päämaja, josta käsin hallita maailmankaikkeutta!

Lucifer kapinoi

Maailmanlaajuinen rauha vallitsi jonkin aikaa, kun Lucifer toimeenpani Jumalan hallitusta maan päällä. *Kuinka kauan rauha* kesti, ei paljasteta – rauha saattoi kestää vuosituhansia. Enkelit olivat onnellisia ja iloisia Jumalan lakiin perustuvaa Jumalan hallintoa noudattaessaan.

Tämä riemuisa suhde olisi saattanut jatkua ikuisesti, ilman monumentaalista katastrofia!

Jumala sanoo Luciferille Hes. 28:15 "Nuhteeton [täydellinen] sinä olit vaellukseltasi, siitä päivästä, jona sinut luotiin, siihen saakka, kunnes sinussa löydettiin vääryys [laittomuus]" (hakasuluissa KJV). Kielenkääntäjät näyttävät aina pehmentävän sanan *laittomuus* kutsumalla sitä *väärydeksi*.

Lucifer toi maailmankaikkeuteen uudenlaisen ajattelutavan, jota ei ollut tavattu aikaisemmin. "Sinun sydämesi ylpistyi sinun kauneudestasi, ihanuutesi tähden sinä kadoit viisautesi..." (jaa 17). Lucifer omasi kauneutta ja kirkkautta, mistä hän muuttui turhamaiseksi ja ylpeäksi – vaikka kaiken *luoja oli Jumala*. Lucifer oli pikkuinen hiukkanen Jumalan luomistyötä, mutta omilla silmissään hän muuttui tärkeämmäksi kuin Jumala ja Jumalan koko luomistyö. Jumalalla oli suunnitelma Luciferia varten, mutta hän alkoi keskittyä valtavan maailmankaikkeuden ja ikuisuuden sijaan omaan kauneuteensa! Kuinka turhamaista ja pinnallista!

Lucifer saavutti pisteen, jossa hän ei halunnut enää noudattaa Jumalan lakia, joka on Jumalan rakkaus. Lucifer lakkasi rakastamasta Jumalaa, mihin laittomuus johtaa. Jos rikot Jumalan lakia, tämä on lopputulos.

Lucifer johdatti alaisensa enkelit kapinaan. Lucifer käänsi kaikki Luojaansa vastaan. Yhdessä he yrittivät kukistaa Jumalan. *Luciferista* ("valontuojasta") tuli *saatana* ("vastustaja").

"Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! Sinä sanoit sydämessäsi: Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi" (Jes. 14:12–14). Saatana sanoi: "*Minä (OMAN valta-) istuimeni korotan*" (KJV). Saatana omaa valtaistuimen. Saatana hallitsee *yhä edelleen* maapalloa enkeleiden kanssa, joista tuli demoneita (2. Kor. 4:4).

Kun saatana ja demonit hylkäsivät Jumalan hallituksen, he tuhosivat Jumalan fyysisen luomistyön maan päällä sekä suuressa osaa maailmankaikkeutta. Prosessissa he tuhosivat myös ilonsa ja onnensa! Todellinen ilo ja rauha voivat syntyä ainoastaan Jumalan hallituksen alaiseksi alistumalla. Maailmankaikkeus todisti ensimmäisen kerran kapinan, epäyhtenäisyyden sekä rakkauden puutteen.

Jumala oli luonut enkelit vapaiksi moraaliseksi yksilöiksi tiedostaen, että enkelit kykenisivät hylkäämään kutsumuksensa ja potentiaalinsa. Jumalalla oli "suunnitelma B" siltä varalta, että enkelit valitsisivat tämän toisen tien.

Enkelien kapina vahvisti, että ainoastaan Jumala itse omasi täydellisen luonteen, vaadittavan luonteen hallita maapalloa ja maailmankaikkeutta menestyksekkäästi. Jumala oli päättänyt, että jos enkelit eivät kykenisi suorittamaan työtehtävää, hän loisi itsensä uudelleen – loisi lisää jumalolentoja – lisää olentoja, jotka omaisivat saman vanhurskaan luonteen kuin itse Jumala!

Suunnitelmasta muodostuisi Jumalan luomistyön huippusaavutus!

Suunnitelma oli Jumalan ylevä suunnitelma ihmistä varten, josta Jumala lausui: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme [tarkoittaen *luonteen* kuvaa – Jumalan omaa luonnetta], kaltaiseksemme [ihmisten ulkomuoto muistuttaa Jumalaa]..." (1. Moos. 1:26). Katoavasta lihasta koostuvan kuolevaisen ihmisen tuonpuoleinen *potentiaali* on liittyä Jumalan perheeseen! (Opi lisää tilaamalla Herbert W. Armstrongin kirja *Ihmisen uskomattoman suuri potentiaali* maksutta ja vailla velvoitteita).

Ihmisen potentiaali *ylittää* enkelien potentiaalin. Enkeleille ei tarjottu missään vaiheessa tilaisuutta liittyä Jumalan perheeseen. Tämä on kerrassaan vaikuttavampi suunnitelma.

Vaikuttavampi suunnitelma sisälsi haastavamman tekijän.

Maailman perusta

Jumala antoi myös ihmiselle enkelien lailla vapaan tahdon. Enkeleistä *poiketen toisin* Jumala teki ihmisestä *kuolevaisen*, kuoleman alaisen. Jumala päätti, että kuolema olisi ihmiselle synnin palkka – Jumalan ikuisen lain rikkomisen palkka (Room. 6:23). Toisin kuin saatana ja demonit, jotka elävät ikuisesti laittomuutensa aiheuttamassa kurjuudessa, jos ihminen päättäisi tehdä syntiä, hän voisi menehtyä armollisesti.

Jotta ihmiset voisivat tehdä parannuksen ja muuttua –*kasvaa* jumalallisessa vanhurskaassa luonteessa ja valmistautua elämään Jumalan perheessä – Jumalan oli keksittävä keino, jolla maksaa ihmisten syntien kuolemanrangaistus.

"Suunnitelma B" edellytti, että kahdesta Jumaluuden jäsenestä toinen kuolisi *ihmisen sijasta*.

Ilm. 13:8 kuvaa Sanaa – yhtä kahdesta ikuisesti olemassa olleesta Jumaluuden jäsenestä –hamasta maailman perustamisesta teurastetuksi Karitsaksi. Jumalan näkemyksen mukaan tämän "maailman perustaminen" – nykyinen, paha maailma sellaisena kuin me sen nykyään tunnemme – tapahtui kun Aadam ja Eeva tekivät syntiä Eedenin puutarhassa. Tuosta kohtalokkaasta hetkestä lähtien kävi varmaksi, että Sana luopuisi kuolemattomuudestaan, kirkastetusta henkiasemastaan, ja muuttuisi kuoleman alaiseksi ihmiseksi kyetäkseen maksamaan kuolemanrangaistuksen kaikkien ihmisten synneistä.

Valmistelu tätä kriittistä tapahtumaa varten jatkui läpi ihmiskunnan historian ensimmäisen neljän tuhannen vuoden ajan. Jumalalento, josta tulisi Jeesus Kristus, toimi suorassa vuorovaikutuksessa ihmiskunnan kanssa Aadamista ja Eevasta alkaen; hän istutti heidät aikaisempaan Luciferin päämajapaikkaan, paikkaan, josta tulisi tulevaisuudessa hänen oma päämajansa.

Kun Aadam ja Eeva tekivät syntiä, Jumala karkotti heidät pois paikalta, mutta jatkoi työtään ihmiskunnan parissa, ainakin osittain – Kainin ja Aabelin, Seetin, Hanokin ja muiden kanssa. Kun ihmisen synnit lisääntyivät, kävi yhä selvemmäksi ja kiireellisemmäksi, että vaadittiin jumalallinen uhritoimitus. Pahuus kasvoi niin laajaksi, että Jumala katui luoneensa ihmisen! (1. Moos. 6:5–6). Jumala tuhosi vedenpaisumuksessa ihmiskunnan, joka heräisi henkiin tulevassa ylösnousemuksessa, saatanan vaikutusvallan poistuttua, kun Jumala hallitsisi saatanan sijaan maapallon valtaistuimella. Jumala aloitti alusta Nooan kautta – hän pelasti pelkän yhden miehen perheineen – kahdeksan henkilöä.

Kun paha lisääntyi toistamiseen, Jumala perusti uuden vanhurskaan kansan valitsemansa yhden miehen, Aabrahamin kautta. Jumala korosti jälleen kerran maanpäällisen maantieteellisen päämajansa merkitystä, tällä kertaa poikkeuksellisella tavalla: Jumala ilmestyi pappi Melkisedekin muodossa ja perusti Jerusalemin. Kaupunki ja sitä ympäröivä maa annettiin Aabrahamille ja tämän jälkeläisille vakuutuksella: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan" (1. Moos. 12:7). Aabrahamin kartoittaessa annettua kotimaata Jumala käski tätä: "Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi" (1. Moos. 13:14–15). Maasta oli määrä tulla Jumalan valitun kansan Israelin koti – ja lopulta maailman pääkaupunki.

Tällä täsmällisellä paikalla, Jerusalemin keskeisellä vuorella, suuri Jumala todisti Aabrahamin äärimmäisen uskon ja kuuliaisuuden teon: Aabraham uhrasi poikansa Jumalan omaa uhrityötä enteillen.

Yli 400 vuotta myöhemmin samainen Jumala lunasti israelilaiset orjuudesta ja johdatti heidät pilvipatsaassa samaan luvattuun maahan, jonka pääkaupungiksi Jumala valitsi myöhemmin Jerusalemin, Daavidin kaupungin kuninkaaksi ja innoitti hänet rakentamaan ylevän temppelin.

Kun Jumala näki, että kansa vajosi epäjumalanpalvelukseen, hän vei sen lopulta orjuuteen ja kaupunkinsa pakanoiden tallattavaksi, mutta toi kansansa takaisin ja innoitti sen rakentamaan uuden, Jerusalemin *toisen* temppelin.

Pyhä kaupunki todisti seuraavina vuosisatoina monia innoittavia uskon ja rohkeuden tekoja, mutta koki myös entistä

pahemman alennustilan, kun seleukidien kuningas Antiokhos Epifanes valtasi kaupungin, teurasti juutalaisia, saastutti tempppelin ja pakotti jäljelle jääneet kansalaiset pakanalliseen jumalanpalvelukseen, kunnes nöyryytyksen korjasi tempppelin puhdistanut makkabealaiskapina. Jumala näki, kuinka juutalaiset alkoivat korottaa ajan myötä omia perinteitään Jumalan Moosekselle antamien lakien yläpuolelle. Kun kansa ajautui sisällissotaan, Jumala antoi Rooman valtakunnan valloittamaan, mukaan lukien Jerusalemin. Vaikka juutalaisista tuli alistettu kansa, Rooman alainen paikalliskuningas Herodes Suuri päätti hallituskaudellaan rakentaa kaupungin, kunnostaa ja laajentaa tempppelin, ja kansa vaurastui taloudellisesti.

Nyt tuli aika, että tämä suuri Jumalan ottaisi ihmismuodon ja palaisi henkilökohtaisesti Jerusalemiin – suorittamaarkaikkien aikojen vaarallisimman tehtävän.

Jeesuksen Kristuksen toimikausi

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta" (Joh. 1:14). Tämä suuri Jumala riisui hengellisen kirkkautensa ja syntyi ihmiseksi, Jeesukseksi Kristukseksi.

Maksaakseen koko ihmiskunnan suunnaton syntipalkka tahrattomana uhrilampaana Kristuksen täytyi elää kuolevaisena ihmisenä *täydellinen elämä*. Jos Kristus tekisi syntiä, hänen kuolemansa olisi hänenoman syntinsä palkka, häntä ei voitaisi herättää kuolleista! Tässä tapauksessa jäljellä olisi ainoastaan yksi Jumalaolento – ei olisi Vapahtajaa – ei perhettä, ei tulevaisuutta ihmiskunnalle! Tämä saattaa olla hyvinkin se syy, miksi se oli Jumalan "suunnitelma B"; se sisälsi äärimmäisen riskin! Se osoittaa Jumalan rakkauden syvyyden, ja kuinka päättäväisesti Jumala tahtoi perheen.

Vastasyntyneen Jeesuksen elämän *ensitapahtuma* oli matka Jerusalemiin. Jumala varmisti, että hänen Poikansa syntyisi ja kasvatettaisiin erinomaisessa perheessä. Jeesuksen ihmisäiti ja hänen miehensä, lakia noudattavat juutalaiset, veivät Jeesuksen syntymän jälkeen Mooseksen lain mukaisesti Jerusalemiin "asettaaksensa hänet Herran eteen" (Luuk. 2:22).

Tämän lain mukaan jokainen esikoispoika kuului Jumalalle, ja vanhempien oli tuotava uhri lapsen "lunastamiseksi" (2. Moos. 13:2; 22:29; 4. Moos. 18:15–16). Kyseessä oli erityinen Jumalan lain "ensimmäisen ja suuren käskyn" ilmaus – rakastaa Jumalaa kaikesta sydämeistämme, sielustamme ja voimastamme (5. Moos. 6:5; Matt. 22:36–37). Jumala pyytää ensimmäisemme ja parhaamme. Näin toimiessamme me seuraamme Jumalan esimerkkiä: Jumala antoi esikoispoikansa! Jeesuksen ihmisvanhemmat tarjosivat Jerusalemin temppelissä vastasyntyneen lapsensa symbolisesti Jumalalle.

Jeesus matkasi ihmiselämässään hämmästyttävän monta kertaa kaupunkiin, jonka hän oli perustanut aikoinaan Melkisedekinä.

Jeesuksen vanhemmat matkasivat joka vuosi pääsiäisjuhille Jerusalemiin (Luuk. 2:41). Kun Jeesus oli 12-vuotias, vanhemmat löysivät Jeesuksen temppelistä, jossa hän keskusteli oppineiden kanssa (jakeet 42–47). Jeesus toimitti nuoresta lähtien Isänsä asioita (jake 49) – myös temppelissä.

Kun Kristus oli myöhemmin valmis aloittamaan toimikautensa, Isä Jumala salli saatanan, paholaisen, koetella Kristusta suorasti. Yksi saatanan Kristukselle asettamista koettelemuksista kuului: "Niin hän vei hänet *Jerusalemiin* ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas" (Luuk. 4:9). Jeesus torjui kaikki saatanan kiusaukset ja pätevoityi ottamaan saatanan toimen koko maailman Kuninkaana!

Koettelemukset läpäistyään Kristus lähti julistamaan evankeliumia tulevasta Jumalan valtakunnasta, jonka pääkaupungiksi tulee Jerusalem.

Seuraavan pääsiäisjuhlan aikana Kristus tapasi Jerusalemin kauppiaat ja rahanvaihajat toimessa. Näky raivostutti Kristuksen, joka ajoi kauppiaat ulos huutaen: "Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi!" (Joh. 2:13–17).

Pääsiäisjuhlan aikaiset tunnusteet saivat monet uskomaan Kristukseen (jake 23). Hän vietti toimikautensa kaikki pyhät päivät pyhässä kaupungissa (esim. Joh. 5:1; 7:2, 10–11) ja vieraili Jerusalemissa lisäksi ainakin talven tempppelin vihkimisen muistojuhlissa, joka oli juutalaisten kansallinen juhlapäivä (Joh. 10:22–23), nykyinen hanukka-juhla. Kristuksen toimikausi osoitti, että kaupunki, jonka Jumala oli valinnut, oli hänelle erityisen rakas.

Jerusalemin uskonnolliset johtajat, jotka seurasivat Jeesuksen toimintaa tiiviisti, tunsivat asemansa uhatuksi.

Kristus itki Jerusalemin takia

Jeesuksen maine levisi toimikauden myötä. Vihaiset fariseukset, saddukeukset ja kirjanoppineet vakuutuivat lisääntyvästi, että Jeesus vaarantaisi heidän auktoriteettiasemaansa ja saataisi johtaa kansan avoimeen kapinaan vallan joukolleen antanutta Rooman hallitusta vastaan.

Jeesus ilmoitti lisääntyvästi opetuslapsilleen, että hän matkaisi Jerusalemiin kohtaamaan vihamieliset juutalaisjohtajat – ja että hänet uhrattaisiin Jerusalemissa (Matt. 16:21; Mark. 10:32–34). Ajankohdan lähestyessä Jeesuksen varoitus opetuslapsille voimistui (Matt. 20:17–18; Luuk. 18:31).

Useat Vanhan testamentin profetiat kertovat Messiaasta, joka saapuisi perustamaan Jumalan valtakunnan ja palauttaisi Israelin kunniakkaaksi kansakunnaksi, *mutta* monet muut profetiat tekevät selväksi, että Messias saapuisi kahdesti ja olisi valloittavan sankarin sijasta *ensimmäisellä kerralla* nöyrä, raa'asti kohdeltu, murhattu mies (esim. Jes. 52:13–15; Jes. luku

53).

Profeetta Sakarja profetoi, kuinka Kristus saapuisi ensimmäisessä tulemisessa Jerusalemiin: "Sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla." (Sak. 9:9). Jae kuvaa selvästi erilaista tapahtumaa kuin toisaalla profetoitu Messiaan saapuminen kaupunkiin voimalla ja kirkkaudella! (esim. Sak. 14:4; Miika 1:3–4; Naah. 1:5–6). Jeesus saapui maanpäällisen toimikautensa aikana Jerusalemiin viimeisen kerran aasinvarsalla (Matt. 21:1–11; Mark. 11:1–10; Joh. 12:12–16).

"Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä", kirjaa Luukas (Luuk. 19:41). Kun Jeesus näki rakastamansa täynnä miehiä, naisia ja lapsia olevan kaupungin markkinat ja rakennukset, vilisevät polut ja puistot, hänen mieleensä nousi näky kaupungin kauhistuttavasta kohtalosta. Syvällisesti liikuttunut Kristus profetoi, että Jerusalemin tuhoutuisi täydellisesti (jakeet 42–44).

Kristus astui sen jälkeen Isänsä huoneeseen, totesi temppelin rahanvaihdon ja kaupanteon saastuttamaksi ja tuli uudelleen surun ja suuttumuksen valtaamaksi. "Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet. Ja hän sanoi heille: Kirjoitettu on: Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi, mutta te teette siitä ryöväreiden luolan" (Matt. 21:12–13).

Seuraavina päivinä Jeesus oli toistuvasti kasvotusten ylipappien, kirjanoppineiden ja vanhimpien kanssa, jotka kyseenalaistivat Jeesuksen opettaja-auktoriteetin teologisilla väittelyillä tiukkojen uskonnollisten sääntöjensä rikkomisesta (jakeet 23–27; Matt. 22:15–33). Sydämässään he halusivat hyökätä Jeesusta vastaan, hyökätä jopa fyysisesti! Heitä pidätti pelkästään väkijoukon reaktion pelko (Mark. 12:12).

Jeesuksen viimeinen julkinen lausunto ojentaa voimallisesti kaupunkia hallitsevia juutalaisia uskonnollisia johtajia: "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tulleista ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden (uskon Biblia 1776)!... Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskusten hautakammioita, ja sanotte: Jos me olisimme eläneet isämme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen!" (Matt. 23:23, 29–30). Nämä uskonnolliset miehet kerskuivat, etteivät he olisi tappaneet ja vuodattaneet esi-isänsä lailla Jumalan profeettojen verta, vaikka olivat vuodattamassa paljon arvokkaamman veren – Jeesuksen Kristuksen vererä! Kristus kutsui näitä turmeltuneita uskonnollisia johtajia käärmeiksi ja kyykäärmeiksi!

Kristus profetoi, että Jumala lähettäisi sanansaattajia, jotka nämä miehet tappaisivat ja ristiinnaulitsisivat – ja varoitti, että he olisivat syyllisiä heidän vereensä (jakeet 34–35). "Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle", hän totesi vakavasti (jake 36).

Jeesus lisäsi kiihkeästi: "Jerusalemin, Jerusalemin, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, *kuinka usein minä olen kutsunut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet*" (jake 37). Kristus tahtoi kautta aikojen koota Jerusalemin lapset (ja koko ihmiskunnan) kuin kana kananpoikansa, mutta he kieltäytyivät. He eivät tahtoneet Jumalaa uskontoonsa – eivätkä elämäänsä! Tämä koskee kaikkia koko ihmiskunnan historian uskonnollisia ja uskonnottomia ihmisiä. Viesti ei ole pelkästään juutalaisille, se on viesti kaikille ihmisille – erityisesti uskonnollisille ihmisille!

Jerusalem (ja koko ihmiskunta) on maksanut kapinastaan kovan hinnan. Kristus sanoo luvussa kahdeksan kertaa "voi". Näemme, että Jerusalemin historia on "voi"- *valitusten* valtaama.

"Katso, teidän huoneenne on jäävä hyljättyksi" (jake 38). Jerusalemin on ollut "hyljätty" ja on myös jatkossa, kunnes Kristus astuu kuvaan. "Jäävä hyljättyksi" on pelkkä *esimerkki* siitä, kuinka koko ihmiskunnalle käy. Kristuksen tahto on, että ihminen ottaisi opikseen Jerusalemin tapahtumista. Toistaiseksi oppiläksyä *ei ole* opittu. Kun "voi" ja hylkäys kasvavat paljon, oppiläksyä *menee perille*.

Edessä on pahin, mutta myös paras, parempi kuin mitä voimme kuvitella.

Kristuksen kuolema

"Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet" (Matt. 26:3–4). Tuomittava teko! Myös yksi *Jeesuksen opetuslapsista* alkoi vehkeillä miesten kanssa Jeesusta vastaan (jakeet 14–16).

Jeesus oli tietoinen, mitä oli tapahtumassa ja millainen kärsimys odotti. Evankeliumit kuvaavat yksityiskohtaisesti Jeesuksen viimeistä pääsiäistä opetuslastensa kanssa ja Uuden testamentin symbolien asettamista: Murrettua happamatonta leipää, joka symboloi Jeesuksen fyysistä, kohta murrettavaa ruumista, sekä viiniä, joka symboloi Jeesuksen verta, joka vuodatettaisiin ihmiskunnan syntien edestä (jakeet 26–29).

Pääsiäisaterian jälkeen Jeesus johdatti opetuslapsensa Öljymäen juurella sijaitsevaan Getsemanen puutarhaan rukoilemaan kovinta koettelemusta odottaessa: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun" (Luuk. 22:42). Jeesus tahtoi inhimillisesti juosta pois, mutta huusi Jumalaa avukseen ja alistui Isän tahtoon. Erinomainen Poika!

"Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarot, jotka putosivat

maahan" (jae 44). Kristus tiesi, mikä odotti, miksi hän rukoili *kiihkeästi* – jopa niin kiihkeästi, että hikoili *verta* – jottei tekisi syntiä! Kristus läpikävi valtavan kärsimyksen ollakseen täydellinen! Kristus kesti kaiken voidakseen toimia Vapahtajanamme ja tarjota meille tulevaisuuden.

Juudas petti Jeesuksen samana yönä. Jeesus koki seuraavien tuntien kuluessa juutalaisjohtajien julman ivan ja pilkan, minkä jälkeen Pilatus ruoskitti hänet (Matt. 27:26).

Roomalaiset kutsuivat ristiinnaulitsemista edeltävää runtelua puolikuolemaksi! Heidän ruoskansa koostui 6–10 hihnasta päissä rosoisia luu- tai metallipalasia, jotka repivät uhrin ruumiista lihaköntejä ja aiheuttivat verisiä rosohaavoja, kunnes Kristuksen luut puski esiin lihasta (Ps. 22:18).

Miksi Kristus altisti itsensä moiselle kohtelulle? Jotta sinä voisitparantua! On olemassa parannuksen liitto: *Hänen haavainsa kautta me olemme parannetut* (Jes. 53:5; 1. Piet. 2:24).

Ruoskimista seurasi ristiinnaulitseminen. Roomalaisessa ristiinnaulitsemisessa sotilaat naulaavat suoristetut kädet ja jalat maassa lepäävään paaluun. Kun paalu pudotetaan kuoppaan, ruumis tärähtää, liha repeää ja veri roiskuu pahamaineisia roomalaissoitilaita ja katsojia viihdyttäen.

Tämän kaiken Jumalan Poika kärsi, jotta me saisimme syntimme anteeksi ja jotta meidät voitaisiin sovittaa Isän Jumalan kanssa. Teko paljastaa *valtavasti* Jumalan perheestä, perheestä, johon Jumala kutsuu ihmisiä. Teko oli Jumalan rakkaus – niin uskomattoman suuri rakkaus, ettemme ymmärrä sen suuruutta ilman Jumalan Henkeä!

"Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: Eeli, Eeli, lama sabaktani? Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" (Matt. 27:46). Kristus tuli synniksi, oli hetkellisesti erotettu Jumalasta.

Mitkä olivat Jeesuksen ensimmäiset sanat ristinpuulla? *Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät* (Luuk. 23:34). Kristus ei ollut katkera.

Pohdi syntiemme suuruutta ja tapaa, jolla Jumala antaa kaikki syntimme anteeksi. Jumala antaa anteeksi! Jumala toimitti puhdistuksen synneistämme (Hepr. 1:3).

"Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä" (Matt. 27:50). Kristus huusi – ja kuoli. Alkuperäinen innoitettu kreikankielinen käännös sisältää jakeen 49, jonka kielenkääntäjät jättivät pois: "Mutta toinen otti keihään ja lävisti hänen kylkensä, ja ulos tuli vettä ja verta." Saatana on eksyttänyt maailman uskomaan, että Kristus kuolemansyö oli särkynyt sydän. Kristus kuoli, kun hänen kylkeensä iskettiin keihäs ja hänen verensä virtasi ulos, mikä aiheutti kuoleman. Kristus koki tämän, jotta sinun syntisi voitaisiin antaa anteeksi.

Paikassa, jossa Jumala tarkkasi, kun Abraham uhrasi hänelle rakkaan poikansa, Isä Jumala uhrasi oman Poikansa.

Maanjäristys ja jyrinät seurasivat, koska Jumalan Poika oli kuollut (jae 51). "Ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle" (jakeet 52–53). Jerusalemin kansa todisti monumentaalisen ihmeen! Ihme ei muuttanut kansalaisten elämää, mutta sai heidät ymmärtämään, että Jeesus oli totinen Jumalan Poika (jae 54).

Vuosia Jerusalemin kaupungissa ja lähistöllä matkannut Kristus *ristiinnaulittiin* työnsä täytettyään samalla paikalla. Kristus maksoi rangaistuksen synneistämme välittömästi Jerusalemin muurien ulkopuolella.

Meidän tulee pohtia tätä maailmankaikkeuden historian mullistavaa tapahtumaa syvällisesti! Sakarja profetoi, että tulevaisuudessa "He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja *he valittavat häntä*, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista" (Sak. 12:10). Ihmiset ajattelevat tulevaisuudessa ristiinnaulitsemista tavalla, joka johtaa parannukseen.

Meidän on pyrittävä tänä päivänä täsmälleen tämän kaltaiseen parannuksen tekoon. Olemme surmanneet rakkaan Isämme esikoispojan! Kun ajattelemme Jumalan tavalla, koemme yhtä voimallisesti kuin jos olisimme menettäneet esikoispoikamme!

Isä Jumala ja Jeesus Kristus uhrasivat *kaiken* avatakseen ihmiskunnalle iankaikkisen elämän ja aseman Jumalan perheessä. Jumalan oma Poika uhrattiin Jerusalemissa. Jumala maksoi valtavan suuren hinnan voidakseen tarjota meille loistavan vision tulevaisuudesta! Jumala salli ristiinnaulita Poikansa, jotta kaikki ihmiset voisivat liittyä tulevaisuudessa Jumalan hengellisen perheeseen!

On syvällisen merkittävä asia, että maailmankaikkeuden muuttava uhritoimitus tapahtui juuri Jumalan kaupungissa!

Uuden testamentin seurakunta alkaa

Kolme päivää murhan jälkeen Kristus herätettiin kuolleista. Hän ilmestyi Jerusalemissa yhteen kokoontuneille opetuslapsilleen (Luuk. 24:33–36) 40 päivän ajan ja antoi heille toimeksiannon, "että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, *alkaen Jerusalemistä*" (jae 47).

Ajanjakson loppupuolella Jeesus käski opetuslapsiaan odottamaan Jerusalemissa Jumalan Pyhän Hengen voiman vastaanottamista (Apt. 1:4), minkä jälkeen hän poistui dramaattisesti pilvessä! (jae 9). Kun opetuslapset tuijottivat

hämmästyksen vallassa taivaalle, kaksi enkeliä ilmestyi ja ilmoitti: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän (Jae 11).

Myös moni muu profetia ilmoittaa, että Kristus palaa näyttävästi alas taivaasta pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella (Matt. 24:30; 1. Tess. 4:16; Ilm. 1:7). Sinä päivänä hänen jalkansa seisovat Öljymäellä, Jerusalemin itäpuolella (Sak. 14:4).

Kun opetuslapset kokoontuivat muutaman päivän päästä Jerusalemiin viettämään helluntaita, käskyn mukaista jokavuotista sapattia, Kristuksen lupauksen mukaisesti Jumala lähetti yhtäkkisessä humauksessa taivaasta Pyhän Henkensä itsekuhunkin opetuslapsen! (Apt. 2:1–4).

Tapaus merkitsi Joelin lausuman profetian toteutumista: "Ja viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärensä profetoivat, ja nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja vanhuksenne näkevät unia" (Jae 17; Joel 2:28–29).

Jerusalemiin ympäröivistä kansoista pyhäpäivää viettämään kokoontuneet juutalaiset ihmettelivät näkemäänsä! Kristuksen pääapostoliksi asettaman Pietarin saarna vakuutti monet parannuksen tekoon. Kyseisenä päivänä kastetut 3000 ihmistä vastaanottivat Pyhän Hengen (Apt. 2:37–41).

Jumalan Uuden testamentin seurakunnan virallinen alkupäivä oli 17. kesäkuuta 31 jKr. Tämä historiallinen merkkitapahtuma todistettiin sekin Pyhässä kaupungissa!

Alkuperäiset opetuslapset ja uudet käännyttäiset lähtivät innokkaasti julistamaan Kristuksen evankeliumia. Vastikään Hengestä siitetty seurakunta vaikutti Jerusalemissa alkaen merkittäväällä tavalla ihmisiin sekä yhteiskuntaan.

Merkittävät tapahtumat herättivät kohun juutalaisyhteisön sekä juutalaisjohtajien keskuudessa. Kun Pietari ja Johannes paransivat miehen temppeleihin ulkopuolella, heidät kutsuttiin välittömästi juutalaisen korkean neuvoston eteen. He eivät lannistuneet, vaikka heitä uhkailtiin (Apt. luvut 3–4).

Kristuksen evankeliumin saarnaaminen nopeutui. Seurakunta kasvoi pikaisesti 120:sta noin 5000 jäseneseen (Apt. 4:4). Ihmiset matkasivat Jerusalemiin sairaiden ja riivaajien riivaamien kanssa apostolien parannettaviksi (Apt. 5:12–16).

Kasvua seurasi vakava vaino. Juutalaisjohtajat raivostuivat ja alkoivat ahdistua. Apostolit heitettiin vankilaan (Jae 18), mutta heidät vapauttanut enkeli kehotti miehiä palaamaan temppeleihin saarnaamaan. Kun apostolit tottelivat käskyä, heidät teosta tavanneet uskonnolliset johtajat esittivät erikoisen lausunnon: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren" (Jae 28). Miehet vaikuttivat Jerusalemissa merkittävästi!

Johtajat pieksättivät apostolit, mutta vapautuessaan he saarnaamisivat edelleen Kristuksen käskyn mukaisesti (jakeet 40–42). "Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi" (Apt. 6:7).

Vaino

Missä tahansa Jumala tekee työtään, löydämme saatanan lähellä sitä vastustamassa ja tuhoamassa. Näin on ollut Aadamin ja Eevan päivistä lähtien, ja on varmasti myös Uuden testamentin seurakunnan kohdalla.

Juutalaisjohtajien pyrkimys oli pysäyttää tämä uusi, ylen kiihkoisa ryhmittymä. Vainosta tuli entistä intensiivisempi – ja henkeä uhkaavampi. Miehiä, naisia ja lapsia teurastettiin. Apostolien tekojen luku 7 kuvaa Stefanuksen raakaa, traagista marttyyrikuolemaa. Piiritys pakotti monen Jumalan oman pakenemaan: "Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit" (Apt. 8:1).

Vaino ei pysäyttänyt Jumalan työtä: "Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa" (Jae 4). Jumalan omien hajaantuminen edisti evankeliumin leviämistä levittäen sen koko tunnettuun maailmaan. Seurakunnan päämajapaikka oli Jerusalemissa, mihin pastorit kokoontuivat käsittelemään tärkeitä, koko seurakuntaa koskevia asioita (Apt. luku 15).

Saatanan pikainen, entistä ovelampi hyökkäys oli perustaa väärennetty seurakunta. On tärkeää, että ymmärrämme keinoon, jonka kautta saatana sekoitti kristinuskon elementtejä Babylonian mysteeriuskontoon: Simon-noidan. Kirjani (tilaa ilmaiseksi) *Jumalan tosi seurakunnan tosi historia* osoittaa, kuinka saatana soluttautui tosi seurakuntaan väärien palvelijoiden ja erheellisten oppien kautta. Alkuperäiset apostolit taistelivat urhoollisesti näitä uhkaavia voimia vastaan, mutta kokivat lisääntyvää vastustusta.

Vuodet 60–70 jKr. olivat erittäin epävakaita. Roomassa valtaan nousi kristittyjen julman vainon käynnistänyt egoistisen barbaarimainen Nero, joka mestautti 68 jKr. alkukesän aikana apostoli Paavalin, ja vangitutti ja tappoi myös Jumalan johtavia seurakunnan vanhimpia. Pietari ynnä suurin osa apostoleista koki myös pikaisesti marttyyrikuoleman harventaen seurakunnan ylintä johtoporrasta merkittävästi.

70 jKr. holokausti ja hävitys

Jerusalemin seurakunta koki kaupungissa tapahtuvan kapinana nostavan sekasorron, kun Palestiinan juutalaiskapinalliset

nousivat 66 jKr. Rooman hallitusta vastaan.

Keväällä 67 jKr. roomalaiskenraali Vespasianus ja hyökkäsi pohjoisesta poikansa Tituksen kanssa Juudean kimppuun. Jerusalem oli armeijoiden saartama. Kristuksen varoituksesta (Luuk. 21:20–21) vaarin ottanut alueen seurakunta pakeni koilliseen Pellan kaupunkiin. Gileadin vuoristossa Jordanjoen itäpuolella sijaitseva Pella oli Jumalan piskuisen lauman turvapaikka.

70 jKr. Titus valloitti Jerusalemin. Josefus ja Eusebius kuvasivat kaupungin barbaarisen piirityksen yksityiskohtaisesti. Moni kuoli nälkään; kannibalismi oli yleistä piirityksen lopulla. Titus johti kaupungin sisällä monen surman, poltti temppelin maan tasalle ja hävitti kaupungin. Kaikkiaan 600 000 ihmistä – joidenkin tietojen mukaan yli miljoona – tapettiin!

Joukkomurha täytti Jeesusuksen Jerusalemin tähden itkiessään lausuman profetian (Luuk. 19:41). Jesus profetoi: "Sillä sinulle [Jerusalemille] tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle" (jakeet 43–44). Tämä profetia toteutui ylivoimaisin todistein vuonna 70 jKr. roomalaisten tuhotessa Jerusalemin ja hävittäessä sen temppelin.

Silminnäkijä, historioitsija pappi Josephus, kirjasi tapahtumat yksityiskohtaisesti. Hän kirjasi, kuinka Caesar määräsi roomalaiset "tuoamaan koko kaupungin ja temppelin". "Se tasattiin niin perusteellisesti niiden toimesta, jotka kaivoivat sen perustuksiaan myöten, ettei jäljelle jäänyt mitään, mikä saisi sinne tulijat uskomaan, että siinä [Jerusalemissa] olisi koskaan ollut asutusta", hän kirjoitti. "Sota oli hävittänyt kaikki kauneuden merkit. Eikä kukaan paikan aikaisemmin tuntenut, sen yhtäkkiä nähnyt, olisi kyennyt tunnistamaan sitä. Mutta vaikka hän [muukalainen] olisi ollut itse kaupungissa, hän olisi tiedustellut sitä [sen sijaintia]." Josephus totesi, ettei kukaan tuhon jälkiä tarkasteleva olisi voinut kuvitella paikkaa muinaiseksi kaupungiksi!

Toteamus vastaa muiden silminnäkijöiden kertomuksia Jerusalemin tuhosta, mukaan lukien Jerusalemin lopullisen tuhon valvoneen roomalaiskenraalin Tituksen raportin. Eleasar, historioitsija ja juutalaisten viimeisen vastarinnan johtaja Masadassa, kirjoitti: "Missä on tämä kaupunki, jonka uskottiin olevan Jumalan itsensä asuttama?". *Se on nyt purettu perustuksiaan myöten, eikä siitä ole jäljellä mitään muuta kuin se muistomerkki, joka siitä on säilynyt*, tarkoitan niiden [roomalaisten] leiriä, jotka ovat sen tuhonneet, ja joka [leiri] asuu yhä sen raunioilla..." Eleasar totesi, että ainoa sodassa ehjänä säilynyt ja pystyssä pysynyt paikka oli muinaisen Jerusalemin rajan takainen rakennus.

Kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että Jerusalem tuhoutui täysin. (Tämä seikka vaikuttaa ratkaisevasti ensimmäisen vuosisadan temppelin sijaintiin.) Jos temppeli ja koko Jerusalem tasoitettiin maan tasalle, niin nk. temppelivuoren massiiviset muurit – jossa monet kivet ovat edelleen päällekkäin – ei kuuluisi seisoa pystyssä. Tosiseikat osoittavat, että nykyään temppelivuorena tunnettu muuri on Eleasarin kirjaama, muinaisen Jerusalemin reuna-alueen ulkopuolella sijaitseva *roomalaisrakennelma!* Voit lukea tästä ilmaiskirjasestani nimeltä *Jerusalem's Temples.*)

Tämän kauhistuttavan historian tulisi yllyttää nykypäivän Israel etsimään ennen kaikkea Jumalaa! Juutalaiset tahtovat olla uskonnollisia, mutta *omalla tavallaan*, eivät Jumalan tavalla. Jumala on vedonnut kerta toisensa jälkeen kapinaa jatkavaan Israelin kansaan, joka kieltäytyy olemasta esimerkki jumalallisuudesta maailman ihmisille, miksi historian pahin osa toistuu!

Ensimmäisen vuosisadan kapina ja sitä seurannut järkyttävä ahdistus on esikuva Britanniaa, Yhdysvaltoja ja Juudaa kohtaavasta tuhosta! Jerusalemissa tapahtunut kärsimys esittää, minkä koko ihmiskunta kohtaa ennen Kristuksen toista tulemistä. Kristuksen tahto on, että koko ihmiskunta ottaa opiksi Jerusalemin tapahtumista. Toistaiseksi tätä oppiläksyä *ei ole* vielä opittu. Tämä täynnä *surun* ja *hävityksen* kaupunki kokee kohta Jumalan tärkeän oppiläksyn – paljon suurempi "voi" ja hävitys ovat vielä edessä.

Matteuksen evankeliumin 24. luvun maailmanlaajuisesta tuhosta ennustava Öljymäen profetia on jatkoa luvulle 23, jossa Kristus tuomitsee Jerusalemin. Yksi Kristuksen profetian toista tulemistä välittömästi edeltävä suuri merkki on, että vieraat sotajoukot piirittävät Jerusalemin – minkä jälkeen se tallataan – hävitetään täysin! (Luuk. 21:20–24). (Tutkimme luvussa 6 lisää asiaan liittyviä profetioita.)

Ihmiskunta on saavuttanut pisteen, jossa jokainen ihminen tuhoutuu, ellei Kristus puutu asioiden kulkuun (Matt. 24:21–22). Meitä uhkaa nykyaikana ihmiskunnan sukupuuttoon kuoleminen, koska Jerusalem ja Israel (ja koko maailma) ovat hylänneet Kristuksen!

Kansakuntien on ymmärrettävä syntiensä seuraamukset! Seuraamukset on tavattu annetussa profetiassa, mutta ihmisten on nähtävä pidemmälle. Heidän on nähtävä Jumalan vihan jälkeinen Jumalan tarjoama toivo, syy, miksi Jumala tarkkaa Jerusalemiä tarkasti! Ihmiskunnan on ymmärrettävä koko viesti!

Jatkuu: [Pyhän kaupungin nykyhistoria](#)